

samfundsmæssige udvikling som sådan, at virksomhederne medvirker til at højne uddannelsesniveaut for medarbejderne. Regeringen er derfor meget opmærksom på at skabe så gunstige samfundsmæssige rammer som muligt for derigennem at medvirke til, at virksomhederne kan føre en moderne og ansvarlig personalepolitik på uddannelsesområdet.

Et af de hovedpunkter, der inden for uddannelsesområdet har givet og giver anledning til kritik, og som regeringen ønsker at rette op på, omfatter reglerne for *befordringsgodtgørelse*.

Den skattemæssige praksis på dette område har for så vidt angår de erhvervsfaglige grund- og videreuddannelser udviklet sig i en retning, som ikke er helt entydig, og som f.eks. heller ikke stiller alle lærlinge/elever ensartet.

De gældende regler og praksis om beskatning af kørselsgodtgørelse kan endvidere være skattemæssigt tyngende for unge under erhvervsuddannelse, som har store transportudgifter. Dette gælder f.eks. unge på Bornholm under erhvervsuddannelse, idet en del af uddannelsesforløbet ofte foregår uden for øen og derved nødvendiggør en lang og bekostelig transport til og fra øen.

Samtidig med, at det er regeringens ønske, at der i videst muligt omfang rettes op på nogle af de uklarheder, som de gældende regler og praksis giver anledning til, er hensigten med lovforslaget at understøtte og styrke de uddannelsesmæssige initiativer og muligheder, som arbejdsgiverne tager over for deres medarbejdere til gavn for såvel den enkelte medarbejder som for virksomheden. Lovforslaget er således et forsøg på at tilpasse skattereglerne til et samfund med livslang uddannelse uden dog i øvrigt at gøre skattesystemet mere komplekst.

1.3 *Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer*

Fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer beskattes lempeligere end anden indkomst fra arbejdsgiveren. De første 11.200 kr. (2000-tal) er skattefri, og det overskydende beløb medregnes alene med 85 pct. til den skattepligtige indkomst.

A. *Fratrædelsesgodtgørelser*

I de senere år er der konstateret en øget interesse fra både virksomheder og medarbejders side i at flytte indkomst fra høj beskatning som løn over til en lavere beskatning som fratrædelsesgodtgørelse. Det hænger sammen med, at alle andre udbetalinger fra arbejdsgiveren beskattes som personlig indkomst. Det er en interesse, der især er øget, når det drejer sig om de medarbejdere, der befinder sig i den øverste ende af lønskalaen.

Der har således direkte udviklet sig et system, hvorefter medarbejdere ved indgåelse af ansættelseskontrakter sikrer sig, at de ved deres evt. senere fratræden får udbetalt en fratrædelsesgodtgørelse, og at denne godtgørelse er omfattet af den lempeligere beskatning.

Praksis viser desuden, at der er en lang række afgrænsningsproblemer, mellem hvad der er fratrædelsesgodtgørelse, og hvad der er personlig indkomst, der beskattes efter de almindelige regler, og at det ofte er tilfældigheder, der afgør beskatningen.

Praksis har også over tid udvandet området. Et eksempel herpå er anvendelsen af reglerne i forhold til åremålsansættelser. Nyere retspraksis har således skabt mulighed for, at godtgørelser, der er udbetalt i forbindelse med ophøret af åremålsansættelsen, bliver beskattet som fratrædelsesgodtgørelse, uanset om åremålsansættelsen bliver forlænget eller ej. Det har ved brug af åremålsansættelser givet mulighed for at spekulere i de gældende regler.

Dertil kommer, at tidligere tiders livslange ansættelse af medarbejdere i en virksomhed er blevet afløst af et mere fleksibelt arbejdsmarked med hyppigere jobskifte.

Skatteretsrådet har på denne baggrund i sin første redegørelse fra juni 1999 behandlet den skattemæssige behandling af fratrædelsesgodtgørelser og jubilæumsgratialer og har i den forbindelse overvejet, om der fortsat er behov for at opretholde den gældende gunstige beskatning.

Skatteretsrådet er sammensat af personer, der er udpeget efter deres personlige og faglige kvalifikationer. Medlemmerne er ikke repræsentanter for interessegrupper eller lignende, og Rådet er uafhængigt af skatte- og afgiftsadministrationen.

Skatteretsrådet konkluderer i sin gennemgang, at der ikke længere er behov for at opretholde de særlige regler om beskatning af fratrædelsesgodtgørelser. En ophævelse af reglerne vil tillige efter Skatteretsrådets opfattelse indebære en væsentlig forenkling for skattemyndighederne.

Regeringen er enig med Skatteretsrådet. Efter regeringens opfattelse bør skattesystemet være neutralt i forhold til virksomhedernes beslutning om, at der skal afskediges medarbejdere og på hvilken måde, der skal udbetales godtgørelser i forbindelse med medarbejdernes fratræden. Det er efter regeringens opfattelse ikke skattesystemets opgave at mindske virksomhedernes omkostninger ved afskedigelse af medarbejdere ved at reducere beskatningen af et godtgørelsesbeløb hos medarbejderen.

De nugældende skattemæssige regler for beskatningen af fratrædelsesgodtgørelser kan således også være